

Prórium Festórum Hispanórum.

2

matris meæ pugnauerunt contra me.

Oratio.

DEus, in cuius Passióne, secundum Simeónis Prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis & Matris Mariæ doloris gladius pertransiuit: concede propitius, ut qui dolóres ejus venerádo recólimus, Passiónis tuæ effectum felicem consequámur. Qui visis & regnas cum Deo Patre.

Ad Matutinum, Invitátionem. Stemus juxta Crucem cum Maria, Matre Jesu, Cuius animam doloris gladius pertransiuit. **Psalm.** Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

In toto subitís vespéreat polo,
Et sol atrónitum præcipitet diem,
Dum sæve récolo ludibrium necis,
Divinámque catástrophem.

Spectatrix áderat supplicio Parens,
Malis uda, genens cor adamantinum,
Natus funérea pëndulus in Cruce

Altos cum gemitus dabat.
Péndens ante oculos natus, atrocibus

Sectus verbéribus, natus hiántibus

Fossus vulnéribus, quot penetrántibus

Te conficit aculeis!

Flen! sputa, álape, vérbera, vúlnera,

Clavi, fel, álóc, spóngia, láneca,

Sitis, spina, cruor, quam vária pitum

Cor pressére tyránnide!

Cunctis interea stat generósióris

Virgo Martýribus, prodigio novo:

In tantis mórtinis non móreris, Parens,

Diris fixa dolóribus. **S**it summæ Triadi glória, laus, honor,

A qua suppliciter, solícita prece,

Posco Virgíni róboris æmulas

Vires rebus in ásperis. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt anime mee: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum:

Festa Septémbris.

3

sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me:

Non timébo millia pópuli circumdántis me: exurge Domíne, saluum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Domini est salus: * & super pópulum tuum benedictio tua.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Antiphona. Paraverunt sagittas suas in phæretra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis anime mee: * Transmígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in phæretra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in celo sedes ejus.

Culi ejus in páuperem respiciunt: * pálpebre ejus interrogant filios hóminum.

Dominus interrogat justum,

& impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Puer super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quóniam justus Dominus & justitias dilexit: * equitatem vidit vultus ejus.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Paraverunt sagittas suas in phæretra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Antiphona. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Psalmus 10.

In Deo speravi: non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut saluum me facias.

Quóniam fortitudo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enitries me.

Educes me de láqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spiritum meum: * redemisti me Domíne Deus veritatis.

Odisi observántes vanitátés: * supervácuæ.

Ego

Prórium Festórum Hispanórum.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, & lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitatem meam: * salvásti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in má nibus inimici: * statuisti in loco spátioso pedes meos.

Miscerere mei Dómine quóniam tricolor: * conturbatus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus.

Quóniam defécit in dolore vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium & vicinis meis valde: * & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quóniam audivi vituperationem multórum commemorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in má nibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimi-

córum meórum, * & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confundar, quóniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum: * muta sicut labia dolosa,

Quia loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Dómine, * quam abscondisti timentibus te!

Periculisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscondito facie tuæ: * a conturbatione hóminum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: * a contradictione linguarum.

Benedictus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * projectus sum a facie oculórum tuórum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ: * dum clamárem ad te.

Religite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritatem requíret Dóminus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Vi-

Festa Septémbris.

Viriliter ágite, & confortetur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Defécit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. **V.** Regina Máryrum, ora pro nobis.

R. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

De Jeremia Propheta.

Lectio i. *Thren. 1.*

Plorans plorávit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est, qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, & facti sunt ei inimici. Vide Dómine quóniam tribulor, conturbatus est venter meus: subversus est cor meum in memetipsa, quóniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, & domi mors similis est. Audierunt quia ingemisco ego, & non est, qui consolétur me.

R. Simeon vir justus, & timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransivit gladius. **V.** Ne voceris me pulchram, sed amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius animam.

Lectio ii. *Thren. 2. d.*

Cui comparabo te, vel cui assimilabo te? filia Jerusalem? Magna est enim velut mare contritio tua:

quis medebitur tui? Plausuerunt super te má nibus omnes transeuntes per viam: sibilaverunt, & moverunt caput suum super filiam Jerusalem: hæc enim est urbs, dicentes, perfecti decóris, gáudium univérse terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus.

R. Surge, & accipe pterum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum. **E**t esto tibi, usque dum dicam tibi. **V.** Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israel. Et esto.

Lectio iii.

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antiquis: destruxit, & non pepercit, & lætificávit super te inimicum, & exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filie Sion. Deduc quæsi torréntem lacrymas per diem & noctem, ne quee ríceat pupilla oculi tui. **R.** Fili, quid fecisti nobis sic? **E**go, & Pater tuus, **V.** Dolentes quarebamus te.

V. Quid est, quod me quarebátis? In his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse. **E**go, & Pater. **G**loria Patri. Dolentes.

Li

Proprium Festorum Hispanorum.

In secundo Nocturno, Antiphona. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus Deus mus, respice in me: quare me dereliquisti? longe à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, Laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: speraverunt, & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, cripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris mee.

In te projectus sum ex utero. De ventre matris mee Deus meus es tu: ne discesseris à me:

Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me viruli multi: tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhesit faucibus meis: & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt, & inspererunt me: diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice.

Erue à fratre meo animam meam: & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te.

Qui

Festa Septembris.

Qui timetis Dominum laudate eum: universum semen Jacob glorificate eum. Timeat eum omne semen Israël, quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: & cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apod te laus mea in Ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timendum eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in seculum sæculi.

Reminiscetur & convertentur ad Dominum universi fines terra.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ familia Gentium.

Quoniam Domini est regnum: & ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ: in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: & senem meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt celi justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Factum est cor

meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Antiphona. Deus vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculeavit me homo: tota die impugnant me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt & abscondentur: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes.

Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in

Dó-

8 **Prórium Festórum Hispanórum.**

Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid faciát mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam laudatiónes tibi?

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placem coram Deo in lumine vivéntium.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuisti lácrymas meas in conspectu tuo.

Antiphona. Fuérunt mihi lácrymæ mez panes die ac nocte.

Psalmus 41.

Quemádmódu[m] desiderat cervus ad fontes aquárum: * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Servitv ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparebo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ mez panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Fac recordárus sum, & effudi in me ánimam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessionis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima

mea: * & quare contúrba me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum ánima mea conturbáta est: * propterea[m] memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim á monte módico.

Abyssus abyssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiéru[n]t.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum ejus.

A pud me orátio Deo vitæ mez: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei: * & quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi qui tribulánt me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea?

Spera in Deo, quóniam adhuc cenfitebor illi salutáre vultus mei, & Deus meus.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Fuérunt mihi lácrymæ mez panes die ac nocte.

y. Fas-

Festa Septémbris.

¶ Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi. **¶** Inter útera mea commorábitur. Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Ex Sermone de 12. Stellis. Lectio 11.

Martyrium Virginis tam in Simeonis prophétia, quam in ipsa Dominice Passiõnis história commendátur. Positus est hic (ait sanctus Senex de púero Jesu) in signum cui contadíctur: & tuam ipsius ánimam (ad Mariam autem dicebat) pertransivit gladius. Verè tuam, ó beáta Mater ánimam pertransivit. Alióquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetráret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius planè non attingit ánimam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam útiq[ue] ánimam pertransivit: ipsius nimirum ánima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

¶ Jesum bajulántem sibi crucem, sequébatur turba mulierum, quæ plangebant, & lamentabánnr eum. **¶** Filia Jerúsalem super vos ipsas flere, & super filios vestros. Sequébatur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransivit ánimam vis doló-

Paris Autumális.

ris, ut plasquam Mártirem non inmeritó predicémus, in qua nimirum corpórea sensum passiónis excesserit compassiõnis affectus. An non tibi plasquam gladius fuit sermo ille révera pertransiens ánimam, & pertingens usque ad divisió- nem ánimæ, & spiritus: Múlier ecce filius tuus? O commutatió[n]em! Jóannes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómódo non tuam affectuosi- simam ánimam pertransierit hæc auditio; quando & nostra licet saxeæ, licet ferreæ pectóra sola recordátio scindit?

¶ Postquam vénérunt in locum, qui dicitur Calvárie, ibi crucifixerunt eum. **¶** Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. **¶** Tunc beatam illius ánimam dolóris gladius pertransivit. Stabat autem.

Lectio vi.

Non mirémini, Fratres, quód Maria mártir in ánima fuisse dicátur. Miré- rúr qui non meminert se audivisse Paulum inter máxima Géntium crimina memorántem, quód sine affectiõne fuissent. Longè id fuit á Mariæ visceribus, longè sit á servulis ejus. Sed

1 for-

forè quis dicat: Numquid non eum præscierat mortuorum? Et indubitanter. Numquid non sperábat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapéncia, ut nitreris plus Mariam compatiéntem, quam Mariæ filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua maiorem nemo habuit; fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

✠ Joseph ab Arimathra,
✠ Petrit Corpus Jesu, quod de cruce depositum: ✠ Suo complexu Mater excepit.
✠ Dolens Sunamicis sinu, & génibus suis sustinuit mórtuum filium. Petiit corpus. Gloria Patri. Suo complexu.

Leitio Nocturno. Afa.
Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatam.

Psalms 83.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: ✠ a timóre inimici eripe animam meam.
Protesti me a conventu malignantium: a ✠ multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut glá-

dium linguas suas: ✠ intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatam.

Subito sagittabant eam, & non timebunt: ✠ firmaverunt sibi sermónem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: ✠ dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: ✠ defecerunt scrutantes scrutatio.

Accedet homo ad cor alium: ✠ & exultabit Deus. **S**agittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: ✠ & infirmatæ sunt contra eos lingue eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: ✠ & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt ópera Dei: ✠ & facta ejus intellexerunt.

Letabitur iustus in Domino, & sperabit in eo: ✠ & laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri, & Filio.

Anúphona. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in oculis immaculatam.

Anúphona. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequò?

Psalms 6.

Domine, ne in furore arguas me: ✠ neque in ira tua corripas me.

Mi-

Psalms 45.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: ✠ sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est valde: ✠ sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, & eripe animam meam: ✠ salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: ✠ in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: ✠ lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furare oculus meus: ✠ invertevi inter omnes inimicos meos.

Discite à me omnes qui operamini iniquitatem: ✠ quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam: ✠ Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: ✠ convertantur, & erubescant valde velociter.

Gloria Patri, & Filio.

Anúphona. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequò?

Anúphona. Deus adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Deus noster refugium & virtus: ✠ adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: ✠ & transferentur montes in conmaris.

Sonuerunt, & turbatae sunt aquæ eorum: ✠ conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis imperus latificavit civitatem Dei: ✠ sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur: ✠ adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, & inclinata sunt regna: ✠ dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: ✠ susceptor noster Deus Jacob.

Venire, & videte ópera Domini, quæ posuit prodigia super terram: ✠ auferens bella usque ad finem terre.

Arcum conteret, & confringet arma: ✠ & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: ✠ exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: ✠ susceptor noster Deus Jacob.

12

G16

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Deus adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

¶ Per te saltém hauriamus Virgo Maria. *g.* Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophræ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

De Ins. Virgin. cap. 7.

Stabat juxta Crucem Mater, & fugientibus visis stabat intrépida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animam non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram redemptionem. Spectabat non de generi Mater spectaculo, quæ non metuerit peremptorem. Pendebat in Cruce Filius, Mater se persecutoribus offerbat.

¶ Quis tibi sensus fuit, o Mater dolorum? Dum Joseph sindone filium tuum involvit, & posuit eum in monumento. ¶ Considerate, & videte si est dolor, sicut dolor meus. Dum Joseph.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Ecclesiam Versell. prope finem.

Lectio viii.

Maria Mater Domini ante Crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, celum tenebris obductum, refugisse solem, in Paradisum latronem, sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quem admodum in Cruce positum Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum cælestem donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia; multo uberius pietatis est, quod a Filio Mater tanto affectu honoratur.

¶ In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris: ¶ Ut perficiatur propitiatio, & benedictio. ¶ Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Liliū. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut.

Lectio nona de Homilia Dominiæ occurrentis.

Te Deum laudamus.

AD

AD LAUDES.

Sept. Horas. Antiphona.

Quò abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum? **Psalmus.** Dominus regnavit, cum reliq. de Dominica. **Antiphona.** Recedite à me, amare febo, nolite incumberè, ut consolèmini me.

Antiphona. Non est ei species neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus. **Antiphona.** A planta pedis, usque ad verticem capitis non est in eo sanitas. **Antiphona.** Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Thom. 2.*

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te? Filia Jerusalem? Cui exequabo te, & consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Summæ Deus clementiæ, Septem doloris Virginis,

Plagasque Jesu Filii Fac ritè nos revolvere. Nobis salutem conferant Deiparæ tot lacrymæ, Quibus lavare sufficit Totius orbis crimina.

Sit quinquè Jesu vulnerum Amara contemplatio, Sit & Dolores Virginis Eterna cunctis gaudia.

Jesu, tibi sit gloria, Qui passus es pro servulis, Cuius Patre, & almo Spiritu, In sempiterna sæcula.

Amen.

¶ Maria virgo per virtutem tot dolorum. Fac nos gaudere in regno cælorum. **Ad Benedictus, Antiphona.** Venite ascendamus ad montem Domini, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Deus, in cuius Passione, secundum Simeonem prophetiam, dulcissimam animam gloriöse Virginis & Marris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius, ut qui Dolores ejus venerando recolimus, Passionis tue effectum felicem consequamur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, Antiphona. Quo abiit, ut supra.

Ad Hymnum Horarum.

Jesu, tibi sit gloria, Qui passus es pro servulis, *h.* Christus Fili Dei vivi, ¶ Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam, Antiphona. Recedite à me, ut supra.

Capitulum. Cui comparabo, ut supra.

h. brevis. O vos omnes, ¶ Qui transitis per viam, ¶ Attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

13 Qui

Qui transitis. Glória Patri. O vos. *¶* Defecerunt præ lacrymis oculi mei. *¶* Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam, Antiphona. Non est ei species.

Capitulum. Thren. 1.
Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

¶ **br.** Defecerunt, *¶* Præ lacrymis oculi mei. *¶* Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ lacrymis oculi mei. Glória Patri. Defecerunt. *¶* Fasciculus myrrinæ dilectus meus mihi. *¶* Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam, Antiphona. Fulcite me floribus.

Capitulum. Thren. 2.
Educa quasi torrentem lacrymas per diem & noctem, non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

¶ **breve.** Fasciculus myrrinæ, *¶* Dilectus meus mihi. *¶* Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus mihi. Glória Patri. Fasciculus. *¶* Anima mea liquefacta est. *¶* Ut dilectus locutus est.

¶ In secundis Vesperis omnia ut in primis.
¶ Regina Martyrum; ora pro nobis. *¶* Quæ juxta

Crucem Jesu constitit. **Ad Magnificat, Antiphona.** Oppressit me dolor, & facies mea intumuit a fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

Oratio. Deus, in cuius Passione, ut supra.

Fit Commemoriatio Dominicana.

DIE II. SEPTEBRIS.
In Festo S. Antonini Martyr.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris xxij. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui hunc diem beati Antonini Martyris tui solemnitate clarificas: exaudi preces populi tui, & presta, ut quæ fideliter expectat, eo suffragante consequi mereatur. Per Dominum.

In primo Nocturno: Lectiones de Epistola ad Romanos, fratres, Debitores sumus, ut in Communi plurimorum Martyr. xl.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antoninus regali genere ortus, cum à prima ætate Christianam Religionem cõderet, parentibus orbatas, à Theodorico patruo Tolosæ Rege infidelis, Pannia (quod est Gallia, Narbonensis oppidum) educatus est. Delato

au-

Lectio v.

Aliquot post annos ad natale solum reversus, & à Patruo susceptus, aliquamdiu cum eo vixit; sed iterum quod Christianus, & regie Majestatis reus esset accusatus, in tenebrosam carcerem (qui pœlunca vocata dicebatur) compedibus ligatus sine cibo & potu conicitur. Post septem dies Rex carcerem adit, existimans juvenem jam inedia mortuum fuisse; quem cum incolorem invenisset, quinimo puerum nobilem Almachium pondus vinculorum ejus sustentantem comperisset: id magice arti tribuens, puerum è rupe precipitari, & beatum Antoninum gravioribus vinculis astringi jussit. Interim Rex in bello perit; puer verò precipitatus, illæsus repertus est: & beatus Antoninus ab Angelis solvris compedibus (ut alter Petrus) liberatus, liberius cepit Christianus victos in carcere & extra, in fide Catholica confirmare. Cum autem Theodorico successisset in regnum Gallæatus, Antonini consanguineus, & majores in Christianis persecutiones excitaret: Antoninus à piis viris ab ira regis ereptus, Panniam in solitudinem recessit: ubi &

et dedit. *¶* Honestum fecit Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductioribus tutavit illum. *¶* Et dedit illi claritatem æternam. *¶* Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Almáchtium ſp̄erum rep̄-
t̄it.

Desiderium anime ejus
tribuisti ei Dómine, * Et
voluntate labiſſum ejus non
fraudaſti eum. * Quoniam
preveniſti eum in benedicti-
onibus dulcedinis: poſuiſti
in capite ejus coronam de
lapide pretioſo. Et volun-
tate.

Lectio vi.

Ibi in spelunca (quæ
Orientalis dicebatur) prope
fontem simul in orationibus,
& jejuniis se exercentes,
ab omni hominum
conſatione ſemoti, diu
commorati ſunt. Illis paulo
poſt quidam Joannes Præſ-
byter divino inſtinctu, ſi-
mul futurus martyr ad-
jungitur. Nam cum venatores
regii ex inſpecto eos repe-
riſſent, & Antonium cog-
noſſent, ad Regem defe-
runt, qui ad se perducitum
Antonium, ſic alloquitur:
Quæ te demencia Antonine
cepit, ut tui generis obli-
tus, tuis præſtigiis homines
dementes, & regnum noſ-
trum perturbare? Cui An-
tonius: Non ego Gallati,
quemquam demento; ſed
unum Deum, cujus eſt reg-
num & imperium, præ-
dico; tuos autem quos col-
lis deos, ligneos & lapi-
deos, ut falſos & inanes
reſpicio. His verbis ira in-
flammatus Rex, illico eum

cum ſociis capite pleſti, &
in flumen (cui nomen Aré-
gia) projici jubet. Eorum
cõpora à Chriſtianiſ inventa
& honorifice condita ſunt:
& ſancti Antonii dexter
humerus cum brachio, &
inſtinal etiam cum capite,
feroci ictu cum fr̄retur,
abſciſſus fuerat, in Eccleſia
Palentina, cujus Patronus
exiſtit, ex multo tempore
magna cum veneratione
aſſervatur: ad cujus tactum
puer mortuus, qui multi-
tudine populi ſanctas reli-
quias ſubſequentis in ſinu
matris oppreſſus fuerat, ſtatim
revixit. Cum etiam
Sanctius Caſtella prius
Rex, dum venaretur, apum
qui in antrum confugerat,
& cuidam ibidem imaginem
inherbat, ferre velles
ſtatimque ei brachium obri-
guiſſet, comperto quod illa
eſſet ſancti Antonii imá-
go, in cujus honorem locus
habebatur, poenitens facti
Rex, vovit Martyri tem-
plum ibi erigere, & illico
brachium priſtine ſanitati
reſtituitur. Quare eo loco
magnificentiſſimam Eccleſiam
ſancti Antonii nomine
edificavit: ædificiam
verò antri, ut hodie viſi-
tur, ſub ipſa Eccleſia in-
tactam reliquit.

Stola jucunditatis induit
eum Dóminus: * Et corónam
pulchritudinis poſuit

su-

super caput ejus. * Cibavit
illum Dóminus pane vitæ
& intellectus; & aqua
ſapientiæ ſalutaris potavit
illum. Et coronam. Glória
Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſe-
cundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo tempore: Dixit
Iesus discipulis ſuis:
Amen, amen dico vobis,
niſi granum frumenti ca-
dens in terram, mortuum
fuerit, ipſum ſolum manet.
Et reliqua.

Homilia ſancti Augustini
Episcopi.

Tract. 51. in Joannem,
sub med.

Ipsè Dóminus Iesus erat
granum mortificandum,
& multiplicandum: mor-
tificandum infidelitate Ju-
daeorum, multiplicandum
fide populorum. Jam verò
exhortans ad paſſionis ſue
ſectanda veſtigia, Qui amat,
inquit, animam ſuam, per-
det eam. Quod duobus mo-
dis intelligi poteſt. Qui
amat, perdet: id eſt, ſi
amas, perdes: Si cupis vi-
tam tenere in Chriſto; noli
mortem timere pro Chriſto.
Item alio modo: Qui amat
animam ſuam, perdet eam;
noli amare, ne perdas: noli
amare in hac vita, ne per-
das in æterna vita.

Coróna aurea ſuper ca-

put ejus, * Exprefſa ſigno
ſanctitatis, glória hono-
ris & opus fortitudinis.
* Quoniam preveniſti
eum in benedictionibus dul-
cedinis, poſuiſti in capite
ejus coronam de lapide pre-
tioso. Exprefſa.

Lectio viii.

Hoc autem, quod poſt-
erius dixi, magis ha-
bere videtur Evangelicus
ſenſus. Sequitur enim: Et
qui odit animam ſuam in
hoc mundo, in vitam æter-
nam cuſtodit eam. Ergo,
quod ſuprà dictum eſt, qui
amat (ſubintelligitur, in
hoc mundo) ipſe utique
perdet: qui autem odit
(utique in hoc mundo) in
vitam æternam ipſe cuſto-
dit eam. Magna & mira
ſententia, quemadmodum
ſit hominis in animam ſuam
amor, ut pereat, odium,
ne pereat. Si male amave-
ris, tunc odiſti: ſi bene
oderis, tunc amaviſti. Felices,
qui oderunt cuſtodiendo,
& tunc perdamdo.

Hic eſt verè martyr, qui
pro Chriſti nomine ſanguinem
ſuum fudit: * Qui minas
judicium non timuit
nec terræ dignitatis glóri-
am quaſſavit, ſed ad cæleſtiam
regna pervenit. * Juſt-
um deduxit Dóminus per
vias rectas, & ostendit illi
regnum Dei. Qui minas.

Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrepat, ut teipsum velis interirere, sic intelligendo, quòd debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, & in seipsis crudeliòres, & sceleratìores homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit; immò etiam diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retro sathanas: scriptum est, Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans quia morte clarificatus erat Deum: Cum esses junior, cingebas te, & ambulabas quo volébas; cum autem senueris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Ubi satis expressit, non à seipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus. 17.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In festo sanctæ Rosaliæ virginis Panormitanæ.

Seniudplex.

Omnia de Communi Virginum, xj. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris noster, ut, sicut de beata Rosaliæ virginis tuæ festivitæ gaudemus, ita

piæ devotìonis erudiâmur affectû, & ejus intercessiõne ab iracundiæ tuæ flagellis misericorditer liberemur. Per Dòminum.

In primo Nocturno Lectiões de Scriptura occurrunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rosalia virgo, orta Panormi ex nobili genere, suam originem trahens à Carolo magno, in Quisquina montem quadraginta circiter mille passibus distantem, sola recedens, patèrnæ domus opes, delicias, ac spem majoris amplitudinis, ob propinquitatem, & benevolentiam regum Siciliae contemnens, cum tetricæ rupis horròre, & asperitate commutavit; inque antrum, cui tunc ùnicus, & quidem angustus aditus è superiori loco patèbat, inrèpide descendit, ea mente quam caracteribus saxo insculptis adhuc patentibus expressit: Ego Rosalia, Simbaldi Quisquinæ & Rosarum Dòmini filia, amore Dòmini mei Jesu Christi in hoc antro habitare decrevi. Qua inscriptione oculis observante, susceptæ vitæ propositum altius cordi infigere, ac divina benevolentie signa ad castissimæ mentis blandimenta vicissim provocare consuevit.

Prop-

22. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. * Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Et.

Lectio v.

In hac specu subterranea, sibi & mundo emortua, conspuitaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctique lætiter cavens præcipue in montibus patèrni principatus, ne forte agniti in domum urbemque patriam abduceretur invita, Cællidas damnorum insidias, quæ asperæ vitæ tedium, & solitudinis horròrem animo ingerbant, acriter sæviendo in se ferrea catena, vigiliis, & humi cubatione, forti animo superasse antiquæ Icones significant. Cumque humanis sollicitudinis præsidia, nihil solatii aliunde hauriret, quam è cælo, Dòminus, qui consolatur, & cõdat sanctos suos, Angelicis deliciis illam sæpius recreabat.

23. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, D. S. tuus oleo lætitiæ. * Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam Propereca.

Lectio vi.

Cælèsti deinde consilio ex antro Quisquin-

si, in horridiorem speluncam Peregrini montis, tribus ferrè mille passibus procul Panormo, Rosalia se transtulit; ut quò difficiliorem pugnam secum ipsa committeret è conspectu domus patèrnæ, eò laudabilius de contemptis mundi illecebris triumpharet. Lætèbat ibi ad partem levam angustus concavus, quem eadem post repertas ejus reliquias, illic venanti, cui se videndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tanquam columbia in foraminibus petreæ gemens, in cælestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, & sanctissime, perennibus charitatis rosas, & virginitatis liliis coronata, deponit pridè Nonas Septembris: cujus corpus Urbano Octavo Pontifice Maximo, divinitus anno jubilei totius Siciliae plausu repertum, illam à peste liberavit.

24. Afferentur regi virginæ post eam: proxima ejus, * Afferentur tibi in lætitia & exultatione. * Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur, Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Ho-

mi-

milis S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum calorum decem virginibus, ut in Communi Virginum. ciiij.

Vesperæ de sequenti Commemoratio præcedentis.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo Commemoratio S. Juliani Episcopi Conchensis, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. liij. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos beati Juliani Confessoris tui atque Pontificis veneranda Commemoratione lætificas: excita in nobis, quaesumus, ejus spiritum innocentie & charitatis, & præsta, ut ejus recolimus merita, per ejus ad te gradiamur exempla. Per Dominum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Rosalæ Virginis.

In primo Nocturno Lectio- nes de Scriptura occurrente.

In secundo. Nocturno.

Lectio iv.

Julianus, Ecclesie Conchensis Episcopus, Burgis piis & honestis parentibus natus est. Ejus ortum præclara illius sanctitatis & Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam ad eum formosus & pulcher in lucem editus

est, ut omnes intrinsecus ejus, caelesti quodam fulgore perlustrum admirarentur. Multo magis verò, cum puer grandior palam super fontem baptismalem tandem visus est mitra, & baculo Episcopalis insignibus ornatus, dum adstantes admittit, ut infanti Juliano nomen imponerent. Postea pie sanctique educatus, liberalibusque disciplinis apprime eruditus, Theologiae operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probate vite exemplo, & divini verbi prædicatione toti Hispanie mirandum in modum profecit. Archidiaconi dignitate in Ecclesia Tolentina ornatus, ab Alfonso deinceps nono Castellæ rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summam cum laude obivit.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Lectio v.

Verè pater pauperum fuit, quippe qui egenum, viduarum & pupillarum inopiam pecunia, & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditiis Ecclesie suarum sublevandis miseris, tum instaurandis, ornandis-

dis-

isque templis insumpsit ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cujus vi, paterna charitate ardens, multa & magna pro salute populi à Deo impetravit. Quorum illa in primis illustria: cum aliquando tota Provincia rei frumentariae laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, populi calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad ades sancti Episcopi à permultis junctis comportatum est, quæ deposito onere evanuerunt. Cumque item dira in populum lues grassaretur, sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque, variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit.

¶ Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Super gregem suum tamquam bonus & sedulus pastor diligentissimè vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves pascens verbo vite, cibum cuique tribuens pro-

capiti congruentem. Corpus suum jejuniis assidue castigans, seipsum bonorum operum exemplar in omnibus præbuit. Denique, cum annos fere octoginta maximam cum sanctitate vixisset, in senectute bona virgavit ad dominum quinto Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo, & honorifice in Ecclesia sua sepultus: post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna populi veneratione colitur. Anno postmodum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone Pontifice Maximo, corpus ejus è sacello, ubi multos jacuerat annos, effossus, & ad locum prope aram maximam magnifice exornatum, tertio Idus Aprilis solenni pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemoratio ejus quoque festivitas Nonis Septembris, ex Julii tertii Summi Pontificis concessione recolitur.

¶ Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intrcedat pro peccatis omnium populorum. ¶ Iste est, qui contemptis vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Ipse intrcedat. Gloria Patri. Ipse.

In

Præcipuum Festorum Hispanorum.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Noctæ timere, de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco. lxxxvii.

DIE XXV. SEPTEMB.

In festo sanctæ Mariæ de Cervellione, alias de Subsidiario, Virginis, Ordinis beatæ Virginis Mariæ de Mercède, Redemptionis captivorum.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, &c. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius, ut intercedente beatâ Maria famula tua, de præsentis vitæ fluctibus educi, ad æternam salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiões de Scriptura occurrunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria nobili familia de Cervellione Barchinone in Hispania nata, & à parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem & octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat, in pû-

blicum rariùs prodire, ægrò tantibus domesticis sedulo adesse, & in nosocomiis ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum tragesimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis sanctæ Mariæ de Mercède prima ex feminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis ducem, magistram, & exemplar se præbuit: ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine unâ cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. Specie tua, & pulchritudine tua intendet, & vincos educeret de carceribus, & regna. Et.

Lectio v.

Matre è vivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem Inscitâ piâ sanctimque vitam perëgit, solita quotidie multum a suis Patrîbus redemptarum, ac Barchinonem advenientium pedes in hospitâli domo lavare: quinque in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare solo pane & aqua contenta: quotidianis flagellis insuper & ferrea catenâ corpus suum affligens. Silentium, quod mira obser-

vati-

Festa Septembris.

vantia colebat, inanibus verbis nunquam infregit, ac pareius indulgens somno, expectabat ab ejusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur cæli, & Angeli letantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione & pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppresos liberaret, & vincos educeret de carceribus.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: Propitèrea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propitèrea.

Lectio vi.

Futuras maris tempestates prænuntiabat, illas quæ sæpè suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servare incolumes, undè ei Mariæ de Subsidiario, vulgò de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia Barchinone migravit ad Dominum decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutaris millésimo ducentésimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manâ-

bat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui: quod nonagesimo post anno, Episcopo Barchinonensi, & Petro Aragonia Rege, ceterisque aula: & civitatibus primaribus adstantibus, solenni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatur.

Afferentur Regi virginæ post eam, proximæ ejus. Afferentur tibi in lætitia & exultatione. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procedet & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum calorum decem virginibus, de Communi Virginum. cii. DIE XXVII. SEPTEMB.

In festo B. Simonis de Foras.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, cujus charitas in corde beati Simonis diffusâ, eximio in Sanctissimam Filii tui Genetricem culta, & assiduis misericordie operibus nutrita, illius intercessione concede, ut eodem charitatis fervore succensâ, & beatæ Mariæ Virginis turca protectâ, tuam misericordiam consequamur.

Per

24. **Præcipuum Festivum Hispanorum.**
Per eundem Dominum nostrum
Iesum Christum.
**In primo Nocturno Lectio-
nes de Scriptura occurrentes.**
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VAllis-Oleti in Urbe
Castellæ veteris natus
est Simon Parentibus piis
æque ac nobilibus. Ab ejus
ortu statim leuiti videre
quoddam futuræ sanctitatis
indicium. Puer namque in-
fans ubi balbutire cœpit, pri-
ma fere auditus est hæc ver-
ba profere, Ave Maria:
quod ut audientibus mirum
excitavit, ita argumento fuit,
excitium olm divine Mat-
ris cultorem, clientemque
fore. Præsigium affirmavit
eventus. Magna illi vel ado-
lescentulo pietas, mira in
capessendis exequendisque
Religionis officiis alacritas,
ac diligentia; studium vero
colendæ Virginis tantum, ut
jam tum eas Angelicæ Sa-
lutationis voces, in quas
primum solverat linguam,
sibi maxime familiares red-
deret, & tertio quoque ver-
bo usurparet. Elucebat præ-
sertim amor erga pauperes
plane admirabilis, ut ipso-
rum aspectu commoveret-
tur, nec continere se posset,
quin cibos illis clam sibi de-
tractos, & ipsa interitum in-
dumenta tribuere. Talis cum
esset adolescens, jamque
multum in litteris profecis-

set: incensus sanctioris vitæ
desiderio, Christi Crucem
inter Fratres Sanctissimæ
Trinitatis, Redemptoris
Captivorum, in eadem Ci-
vitate amplectus est.
Tu autem Domine.

Lectio v.

Tyrocinii ac studiorum
spatiis cum laude con-
fectis, vitam deinceps reli-
quam Fratrilis vel docen-
dis, vel gubernandis impendit.
Magister provincie ap-
pellatus, & cum pluribus
P. vincie Castellæ ce-
nobitis, tum toti demum
Provincie Rector impositus.
Sui porro ita præfuit, ut
morum inter eos gravitatem,
sanctitatemque ad legum
normam, atque optimam quæ-
que studiâ proveheret; pa-
ternum aliqui exerens im-
perium, neque tam potes-
tate, quam exemplo, singu-
los ad officium impellens.
Quæ dum agit doni, nihil
interea minus proximorum
salutari prospiciebat foris: id
que tum Divini Verbi, tum
sacrarum confessionum mi-
nisterio, artibusque illis
charitatis, quibus noviter
insistens, incredibile dictu
est, quam multos à vitiis ad
frugem, vel etiam ad per-
fectionem christianæ vitæ
perduxerit. Præter hæc fa-
melicos Mendicorum greges
quotidie ab insita misericor-
dia cogebat, pascerebatque,
lar-

Festiv. Septembris.

25

large omnia subministrante
Providentia cælesti, cuius
sepe beneficio insperatam
accipiebat annonam. Eorum
præcipuam summæ curam,
qui inter barbaros Mahome-
tanos carnis onus deunt,
hisque redimendis ampla pec-
uniarum subsidia corrogab-
at. At sibimetipsi vacabat in
primis, studebatque, ut fie-
ret in dies sanctior. Ob id
spiritum oratione assidua, re-
rumque cælestium medita-
tione excolébat; corpus ci-
licio, flagris, cibi potisque
parcitate dirum in modum
exercitabat.

Tu autem Domine.

Lectio vi.

Philippo III. Regi, ejus-
que conjugi Margarite
apprime charo ob sanctimo-
nia opinionem fuit. Datus
Regis liberis adolescentiæ
Institutor, id munus gessit
egregie; sed oblatas à Rege
Dignitates constantissimè re-
puli. Isabella Regine à con-
fessionibus, eoque nomine
magno apud Aulicos hono-
re habitus; Nosocomia ta-
men, carceresque vincitorum
frequentare, ægros vocan-
tibus diu noctique presso
esse, ægrius alimenta divi-
dere, calamitosiis omnibus
optulari perrexit usque ad
extremum, ut vulgo Pater
pauperum vocitaretur. Mul-
tas virtutum pestes e Pópulo
sustulit, & augendo beate

Virginis cultui assidue in-
tensus, cum alia multa per-
fécit, tum celeberrimum so-
dalitatem, quam vocant ab
Ave Maria, Matrini insti-
tuit, ac latè propagandam
curavit. Eisdem cura & in-
dustria Sanctissimum Mariæ
nomen inter Trinitarios Of-
ficio proprio celebrari cœp-
tum est. Illum vicissim Vir-
go beatissima multis maxi-
misque ornavit beneficiis: in-
ter quæ illud à Deo impe-
trasse fertur, ut multas post
pugna, omnis tandem in eo,
qui victor semper evaserat,
prave libidinis sensus extinc-
tus maneret. Dono tandem
prophetiæ, curatiorum græ-
tiæ, miraculique pluribus
clarus, qua prorsus prænun-
tiaverat die, subita vi mor-
bi oppressus accubuit, annos
natas duos supra septuaginta.
Elatus est funere honorifi-
centissimo, cum Jénique illi
honorem per dies continen-
ter duodecim præcipui Civi-
tatis Ordines præstiter. Cum
verò crebri ad eius sepul-
chrum concursus fierent, &
novis subinde miraculis ven-
erabilis Viri fama inlascere-
ret, illum Clemens XIII.
Beatorum fastis adscripsit.
Tu autem Domine.

**In tertio Nocturno Evan-
gélium Nolite timere, de
Communi Confessoris non
Pontificis secundo loco.**
**Missa Justus, de eodem
Con-**